

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobkyně: **JUDr. K. T.**, nar. xxx
dříve advokátka zapsaná v seznamu ČAK pod ev. č. xxx
sídlem Xxx, Xxx

proti
žalované: **Česká advokátní komora**
sídlem Národní třída 16, 110 00 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí odvolacího kárného senátu žalované ze dne 25. 2. 2022, sp. zn. K 42/2019, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě

takto:

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.

Odůvodnění:

- Žalobkyně se žalobou ze dne 11. 5. 2022 domáhá zrušení rozhodnutí odvolacího kárného senátu žalované ze dne 25. 2. 2022, sp. zn. K 42/2019 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo podle § 32 písm. c) vyhlášky č. 244/1996 Sb., kterou se podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, stanoví kárný řád (advokátní kárný řád), zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise žalované ze dne 3. 9. 2020, sp. zn. K 42/2019 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobkyni podle § 32 odst. 3 písm. e) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o advokacii*“) uloženo kárné opatření vyškrtnutí ze seznamu advokátů a povinnost nahradit náklady kárného řízení. Žalobu ze dne 11. 5. 2022 žalobkyně doplnila podáními ze dne 16. 5. 2022 a ze dne 29. 5. 2022.
- Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání kárného provinění tím, že nenahlásila žalované do elektronické knihy úschov („EKÚ“) vyjmenované úschovy. Konkrétně poté, co jako schovatelka uzavřela níže uvedené smlouvy o advokátní úschově, v nichž neuvedla výše částek a měnovou jednotku peněz, které mají být/byly do úschovy předány,
  - dne 15. 9. 2019 se společností G&C PACIFIK NIUE LIMITED, reg. No. 6701826, tehdy se sídlem Londýn, Abert Plače, Lawford House, 4th floor, N3 IQB, Spojené Království VB a SI zast. xxx Ing. J. T., jako složitелеm, přičemž u jednotlivých finančních částek vložených na účet úschov číslo xxx/2010 (zřízený dne 12. 10. 2016) v období od 13. 5. 2018 do 22. 11. 2018 řádně neidentifikovala jejich původ a důvod jejich vkladu, mimo jiné ve dnech 2. 9. 2018, 7. 9. 2018, 11. 9. 2018, 13. 9. 2018, 22. 9. 2018, 25. 9. 2018, 5. 10. 2018, 17. 10. 2018, 19. 10. 2018 bez písemného souhlasu složitеле vyplácela z tohoto účtu úschov částky na „chod advokátní kanceláře“, a to v době, kdy byla proti ní vedena exekuční řízení pro pohledávky Komerční banky, a.s., vedené u ExÚ Chomutov, soudní exekutor Mgr. Jan Peroutka, např. č. j. 135 Cm 69/2009-11, po přijetí prvního vkladu do úschovy dne 13. 5. 2018 nenahlásila úschovu žalované do EKÚ.
  - dne 15. 9. 2009 se svým manželem Ing. J. T., bytem Xxx, jako složitелеm za období od 20.

10. 2017 do 26. 9. 2018 byl na účet úschov číslo xxx/2010 (zřízený dne 12. 10. 2016) poukazován ČSSZ starobní důchod složitele a vkládány peníze složitelem v hotovosti. Dne 31. 8. 2018 byla na účet úschov připsána částka 60 000 Kč jako „odměna – dohoda o prac. čin“ a dne 26. 9. částka 2018 částka 5 310 Kč „za prodané obrazy“ když tyto transakce byly prováděny v době, kdy bylo vůči složiteli vedeno exekuční řízení, po přijetí prvního vkladu do úschovy dne 30. 10. 2017 nenahlásila úschovu žalované do E KU;

- dne 15. 9. 2009 se společností EDHESSA, s.r.o., tehdy se sídlem Lesnická 52, 613 00 Brno, (nyní se sídlem Xxx č. p., Xxx) zast. jednatelem Ing. J. T. – po přijetí prvního vkladu do úschovy dne 5. 12. 2017 na účet úschov číslo xxx/2010 (zřízený dne 12. 10. 2016) nenahlásila úschovu žalované do E KU.
3. Z tohoto důvodu kárný senát žalované shledal, že žalobkyně při výkonu advokacie nejednala čestně a svědomitě, nepostupovala tak, aby nesnižovala důstojnost advokátního stavu, když za tím účelem nedodržovala pravidla profesionální etiky ukládající jí povinnost všeobecně poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu, povinnost peníze a jiné hodnoty, které převzala ke stanovenému účelu, opatřovat s péčí řádného hospodáře a nepoužít je jinak, než ke stanovenému účelu, povinnost při provádění úschov peněz postupovat podle příslušných právních a stavovských předpisů, když neidentifikovala původ vložených peněz do úschovy a důvod jejich vkladu, prováděla platby z uložených prostředků klienta ve svůj prospěch, ačkoliv k tomu neměla od klienta písemný souhlas, nesplnila oznamovací povinnost vůči žalované ohledně prováděných úschov, čímž porušila § 16 odst. 2 a § 17 zákona, ve spojení s čl. 4 odst. 1, čl. 9 a čl. 9a etického kodexu ve spojení s čl. 2 odst. 5 usnesení představenstva ČAK č. 7/2004 Věstníku o provádění úschov peněz, cenných papírů nebo jiného majetku klienta advokátem, ve znění pozdějších předpisů, v platném znění.
  4. Žalobkyně dále navrhla, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Uvedla, že by jí okamžitý výkon prvostupňového rozhodnutí ve spojení s napadeným rozhodnutím způsobil nenahraditelnou újmu, neboť výkon advokacie je jejím jediným zdrojem příjmů mimo marginálního starobního důchodu ve výši 11 260 Kč. Okamžitý výkon rozhodnutí a jeho právní důsledky by také okamžitě dopadly do práv cca 35 klientů žalobkyně na právní zastoupení a svobodnou volbu advokáta s ohledem na to, že má již v následujících dnech několik z nich zastupovat ve čtyřech soudních řízeních, čemuž by okamžitý výkon napadených rozhodnutí zamezil. Kromě toho uvedla, že by došlo k nenávratnému poškození její pověsti u klientů. Žalobkyně má proto za to, že by pro ni, jakož i pro její klienty, okamžitý výkon napadených rozhodnutí nebo jiné právní následky znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a že přiznání odkladného účinku nebude ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
  5. Žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2007, č. j. 4 As 7/2006, podle něž je „[v]zhledem k závažnosti rozhodnutí o vyškrtnutí ze seznamu advokátů pro další profesní život i osobní život vyškrtnuté osoby, která tak přichází o zdroj příjmů a může se dostat i do finančních problémů, je nutno klást důraz na řádné zjištění skutečného stavu věci, tj. individuální a detailní posouzení činnosti advokáta a jejich důsledků, a také na přesvědčivost a podrobnost odůvodnění takového rozhodnutí.“
  6. Žalovaná na výzvu soudu k návrhu na přiznání odkladného účinku sdělila, že by soud návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku vyhovět neměl. K tomu uvedla, že je třeba zdůraznit samotný obsah řízení a napadeného rozhodnutí. Žalovaná napadeným rozhodnutím vyslovila, že se žalobkyně se dopustila kárného provinění jednáním (jež v žalobě ostatně nijak nerozporuje) spočívajícím v tom, že nedodržela ani základní pravidla nakládání s peněžními prostředky, jež převzala do advokátní úschovy, přičemž zcela zaměnila povahu úschovního účtu s povahou účtu běžného ve prospěch svého manžela. Nešlo přitom o jedno jediné jednání, žalobkyně tak činila po poměrně dlouhou dobu a s plným vědomím následků nejen pro sebe, nýbrž si jako

advokátka musela být vědoma závažnosti následků minimálně pro složitele úschovy a věřitele své a svého manžela. Žalobkyně ani po zahájení kárného řízení pravidla stanovená stavovským předpisem pro oblast úschov dodržovat nezačala. Z obsahu spisu je zároveň zřejmé, že žalobkyně sice přiznává pochybení, aniž by však doplnila toto přiznání jakoukoliv sebereflexí. Závažnost svého jednání od samého počátku relativizuje. Není si tak ani přes svou dlouhou advokátní praxi vědoma svých povinností, které jako advokátka musí dodržovat.

7. Jakkoliv je tak dle žalované přijaté kárné opatření sankcí citelnou, splňuje všechny právní teorií předvídané funkce takové sankce (represivní, preventivní, reparační, satisfakční). K její preventivní funkci pak žalovaná uvedla, že není-li si žalobkyně vědoma pravidel výkonu advokacie, bylo by v rozporu s požadavkem ochrany zájmů jejích klientů, tedy osob, které jsou ve smluvním vztahu k advokátovi zřetelně slabší stranou, aby ve výkonu advokátní profese pokračovala. Na tom ničeho nezmění její nijak nepodložené tvrzení, že zastupuje klienty, případně že je má zastupovat při jednání. Toto tvrzení ostatně žalobkyně blíže nespecifikuje a neprokazuje. Situaci, jež nastane po vyškrtnutí advokáta ze seznamu advokátů, řeší § 27 odst. 4 zákona o advokacii tak, že pokud byl advokát, který vykonával advokacii samostatně (což je případ žalobkyně), vyškrtnut ze seznamu advokátů, určí Komora jiného advokáta jeho nástupcem. Ten pak bezodkladně činí kroky k ochraně práv a právem chráněných zájmů klientů vyškrtnutého advokáta, v daném případě žalobkyně.
8. Žalovaná dále doplnila, že obdobná závažná porušení povinností, jakých se dopustila žalobkyně, jsou veřejnosti vnímána velmi palčivě a ohrožují dobrou pověst advokátního stavu a snižují jeho důstojnost. Pochybení advokátů jsou veřejností pečlivě sledována a komentována, mají velmi výrazný dopad na veřejné mínění, tím spíše, týkají-li se správy majetku třetích osob. Žalobkyně svým jednáním nezpochybnila pouze vlastní důvěryhodnost, ale i důvěryhodnost celého advokátního stavu, tedy všech osob, pro něž je advokacie posláním a mnohdy celoživotním povoláním. Jednání žalobkyně má bezprostřední dopad na činnost jejích kolegů a na veřejný zájem na řádném výkonu advokacie. Tuto skutečnost si žalobkyně zjevně nepřipouští, když pouze akcentuje vlastní situaci a vlastní činnost. Pokud by bez dalšího ve výkonu advokacie pokračovala, pak nejenže nelze dopady do práv třetích osob vyloučit, ale nelze je ani minimalizovat.
9. Tím méně by pak bylo možné naplnit veřejný zájem spočívající v ochraně práv klientů, zachování důstojnosti a vážnosti advokátního stavu a důvěry společnosti v advokátní stav. Pokud tímto způsobem deformuje žalobkyně skutečný stav věci, pak má žalovaná za to, že by došlo k výraznému dotčení veřejného zájmu na důstojnosti a vážnosti advokátního stavu a na čestném a řádném výkonu advokacie ve smyslu § 16 odst. 1 a 2 a § 17 zákona o advokacii, pokud by byla na základě pouhých vágních tvrzení žalobkyně vykonatelnost žalobou napadeného rozhodnutí odložena.
10. K dotčení vlastních zájmů žalobkyně žalovaná uvedla, že žalobkyně tvrdí, že by v důsledku vyškrtnutí ze seznamu advokátů přišla o jediný zdroj příjmů, zároveň však uvádí, že je poživatelkou starobního důchodu. Není tedy zcela bez prostředků. Pokud by byla přijata argumentace žalobkyně, pak by v podstatě nemohlo být nikdy po nabytí právní moci vykonatelné rozhodnutí žalované, v jehož důsledku dochází k pozastavení výkonu advokacie anebo vyškrtnutí ze seznamu advokátů. Pro drtivou většinu advokátů je jejich výkon advokacie zásadním a mnohdy jediným pravidelným zdrojem příjmů. Právě proto však důsledně dodržují právními a stavovskými předpisy stanovená pravidla pro poskytování právních služeb i pro jinou činnost, jakou je právě správa cizího majetku ve smyslu § 56 a násl. zákona o advokacii a příslušného stavovského předpisu, který žalovaná vydala na základě zmocnění v § 56a (nyní) odst. 5 zákona o advokacii. Advokát, který byl vyškrtnut ze seznamu advokátů, má tím výslovně znemožněn pouze výkon advokacie. Může tedy teoreticky vykonávat jakékoliv jiné povolání, včetně právnických profesí. Výkon napadeného rozhodnutí sice žalobkyni profesně omezuje, není však likvidační, jak ona mylně uvádí. Žalovaná tak má za to, že žalobkyně řádně netvrdí ani neosvědčuje, že by v jejím případě dopad výkonu rozhodnutí do jejích práv byl větší újmou, než by byla ta, která by mohla vzniknout veřejnému zájmu i třetím osobám, pokud by účinky napadeného rozhodnutí byly pozastaveny.

11. Soud návrh na přiznání odkladného účinku žalobě posoudil takto:
12. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
13. Zákon tedy pro přiznání odkladného účinku stanoví celkem tři předpoklady: výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu; tato újma je pro žalobce nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Tyto tři předpoklady je nutno naplnit kumulativně, tedy při nesplnění byť jen jednoho z nich nelze žalobě přiznat odkladný účinek.
14. Možnost přiznání odkladného účinku žalobě má charakter mimořádný, protože zde soud před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného správního rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné.
15. Soud neshledal návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě důvodným.
16. Tvrdit a osvědčit, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, je povinen žalobce, který se přiznáním odkladného účinku domáhá svým návrhem; nestačí tak v návrhu toliko poukázat na možnost vzniku újmy. Vznik újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí. Zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej bylo vůbec možno označit za újmu, neboť zákon hovoří o újmě „nepoměrně větší“.
17. Žalobkyně jako újmu, která by jí v důsledku nepřiznání odkladného účinku vznikla, označila ztrátu příjmu z výkonu advokacie. K tomu soud předně uvádí, že smyslem institutu odkladného účinku není obecně aplikovatelné oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu vůči těm, kdo kvůli němu pocítí zásah do své majetkové sféry. Jedná se o mimořádný nástroj zabránění stavu, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu byla majetková sféra žalobkyně negativně ovlivněna konkrétním, zásadním a nevratným způsobem, a to ve fázi před uskutečněním soudního přezkumu (viz např. usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 3. 8. 2011, č. j. 62 Af 42/2011-100, č. 2541/2012 Sb. NSS). Žalobkyně nadto ničím nedoložila, že by výkonem advokacie dosud dosahovala zisku. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobkyně (mimo jiné) skrývala na účtech úschov své vlastní finance před soudním exekutorem. I pokud by žalobkyně výkonem advokacie dosud realizovala příjem (což nedoložila), nešlo o příjem jediný, neboť již požívá starobní důchod ve výši 11 260 Kč. Žalobkyně tak nezůstane zcela bez příjmů. Vyškrtnutí ze seznamu advokátů přitom žalobkyni nijak nezbavuje možnosti zajistit si další příjem v jiné právnické či neprávnické profesi. Pokud jde o tvrzení ohledně újmy klientů žalobkyně, žalobkyně ničím neosvědčila ani tvrzená nadcházející soudní řízení, v nichž má klienty zastupovat. Klientům žalobkyně právo na zastoupení advokátem odepráno nebude, neboť žalovaná v souladu § 27 odst. 4 zákona o advokacii určí jiného advokáta jejím nástupcem.
18. Soud nezpochybnuje, že vyškrtnutí ze seznamu advokátů představuje pro žalobkyni újmu, neboť nebude moci nadále vykonávat své stávající povolání. Tato újma však není nepoměrně větší, než jaká může vzniknout jiným osobám. Žalobkyně byla uznána vinnou za závažné kárné provinění, které podstatným způsobem dopadá na její důvěryhodnost a zprostředkovaně i na důvěryhodnost advokátního stavu. Opakovaně nenahlašovala platby přijaté na účet úschov do elektronické knihy úschov a prováděla platby z uložených prostředků klienta ve svůj prospěch. Podle vyjádření žalované ani po zahájení kárného řízení nezačala dodržovat pravidla stanovená stavovským předpisem pro oblast úschov. Existují tedy pochybnosti o tom, zda by žalobkyně při přiznání odkladného účinku přistupovala k výkonu advokátní profese poctivým, čestným a slušným způsobem a důsledně chránila práva a oprávněné zájmy svých klientů, včetně finančních

prostředků jí svěřených do advokátní úschovy. Přiznání odkladného účinku žaloby by se mohlo dotknout práv třetích osob, a to klientů žalobkyně, s jejichž finančními prostředky by mohla nadále disponovat, a dále věřitelů osob, jejichž finanční prostředky by mohla nadále přijímat do úschovy, aniž by je nahlašovala do elektronické knihy úschov. Soud s ohledem výše uvedené dospěl k závěru, že žalobkyně neosvědčila nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám nedodržováním pravidel pro oblast úschov.

19. Přiznání odkladného účinku by nadto bylo též v rozporu s důležitým veřejným zájmem na řádném výkonu advokacie, který s ohledem na závažnost provinění v daném případě převyšuje individuální zájem žalobkyně na pokračování v činnosti advokátky.
20. S ohledem na výše uvedené soud návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná [§104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Praha 7. června 2022

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu